

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Eidem, Bononiam. Epist. II.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:hbz:ha33-1-198567

efficiasque, ut omnino opus appareat: simul enim & studiosorum utilitati, in qua pater ejus, dum vixit, eximia cum laude fixit omnes curas, & gloriæ suæ vehementer consulat. Amulius Cardinalis, optimarum artium patronus penè singularis, tuâ sui memoriâ irâ delectatur, ut, si cetera desint argumenta, vel ex hoc uno constet, quò apud illum locò sis. Itaque noli vereri, ne illi ex animo effluas. Non enim is est, qui vel temerè amet, vel temerè amare desinat. Novi judicium in deligendis hominibus: novi constantiam in tuendis. Præterea fratrem tuum, auditorem Rotæ celeberrimum, clarum, præstantibus in Christianam Rempublicam meritis, in oculis fert: de te verò perhonorificè & loquitur, & sentit. Cum Vitellio tuis verbis te nova dignitate sum gratulatus, egit gratias, & letari officiò tuò, velleque plurimum tuâ causâ visus est. Vale, & Sigonio meo, & Amasæo tuo, vel potiùs utriusque nostro, salutem à me plurimam. Romæ, XIII. Kalend. Jan. M.D.LXV.

EIDEM, BONONIAM.

EPIST. II.

Gratulatur Palsetto de fratre in Collegium Cardinalium cooperto, quem sperat is a hunc honorem esse gesturum, ut Resp. Christiana inde fructum capiat.

Cardinalem habes fratrem tuum. Habes igitur, cur & vehementer, & perpetuò gaudeas. Divinum enim bonum honor est non quilibet, sed is tantum, qui vitæ innocenter actæ, qui summis

in Christianam Remp. meritis, qui rectis denique studiis, artibusque tribuitur. Quod quia contigit fratri tuo, cujus animum, ab omni semper ambitione remotum, non hæc virtutis insignia, quæ ipsa per se nemo sapiens concupivit unquam, sed ipsa virtus suâ formâ ad bene agendum illexit: id eò latentur omnes boni, & fructum quisque capit, ex aliena dignitate: quasi ad omnes pertineat id, quod, si eosdem sensus, easdem actiones imitentur, sperare omnibus licet. Quò tibi nomine haud sanè paulò plùs, quàm verbis assequi possum, gratulor: nec verò tibi solum, sed familiæ tuæ universæ; cui proponitur egregium colendæ virtutis exemplum, sic, ut vix jam esse quisquam possit, qui non ad verum decus, atque ad omnes bene audiendi partes exciteretur. Ego ipse, qui quidem inuis esse, & numerari volo, nescio quò modò vehementiùs, quàm antea, cupiditate solidæ laudis incendor: atque ita statuo, non satis esse, in studiis, & in vita me similem esse mei; laborandum, atque enitendum, ut ipse me vincam, & qualem esse decet eum, quem vos diligitis, & in quem officia multa contulistis, talem aliquando me præbeam. Equidem, si voluntati par facultas esset, nostram amicitiam, quæ vobis, ut ego sensi, perjurcunda, mihi, ut omnes intelligunt, perhonorifica, semper fuit, libenter ornarem. Sed evenit contrà, ut ego orner quotidiè magis judicio de me vestro, & hac ipsâ, quâ vix optari majori ulla potest, recentivestras dignitatis accessione simul accedat aliquid ad existimationem meam. Cave enim exi-

Dd 5

times,

stimes, aut lætari mediocriter amicos meos, aut mihi à paucis illo ipso die, quo in amplissimum ordinem frater tuus cooptatus est, gratulationem esse factam. Eoque major & mea, & aliorum lætitia est, quòd fore nemo dubitat, quin hunc honorem, quà virtute est adeptus, eadem ita gerat frater tuus, ut ex ejus industriâ, doctrinâ, probitate fructus Christiana Resp. maximos capiat. Sic enim vixit ad hanc diem, & in maximis gravissimisque rebus ita se exercuit, nihil ut illi jam placere possit, quod à communi bono discrepet, nihil tam difficile, tamve arduum occurrere, quod vel prudentiâ non assequatur, vel curâ, studio, scientiâ non perficiat. Vidit igitur in hoc quoque multum, qui cætera omnia pro sua singulari sapientia prospicere gregiè, Pius IV. Pontif. Max. cum talem virum, non modò non abientem, sed nec opinantem, non postulantem quidem certè, in Cardinalium Collegium, ipso Collegio comprobante, probis omnibus, & eruditis viris mirifice lætantibus, adscivit. Non autem, & quicumque bonis bene cupit, eaque vult, ac sentit de communire, quæ velle & sentire omnes debemus, diuturnam expetamus, & precemur à Deo fratri tuo vitam: ut cum præstantibus viris, quos habet dignitate pares, voluntate & studio similes, eam universa Ecclesiâ, quam tempus & necessitas flagitat, opem afferre possit. Quod si acciderit, publicâ primùm causâ deinde etiam nostrâ lætabimur. Futurum autem, ego quidem, permotus divinatione quadam, non magis opto, quàm spero. Vale. Romæ, Idibus Mart. M. D. LXV.

JOH.

JOH.

litiz,
decla

O
la
Mart
bonis
Card
virtu
fuit,
noru
alia,
hanc
ctiss
exop
ta sap
pro
tror,
& pr
stule
posse
tibi g
rò m
porib
fidio
tuler